

[Gade]

Et forslag om at ændre Østersøkonventionen, så de baltiske lande – i en således ændret Østersøkonvention – kan deltage med selvstændig kompetence i samarbejde med de nordiske lande samt Tyskland, Polen og Sovjetunionen, vil kunne støtte de baltiske lande.

Derfor opfordres ministeren til offentligt og over for landene i Østersøkonventionen at tilkendegive, at Danmark i de igangværende forhandlinger om en ændret Østersøkonvention vil stille dette forslag.

Svar (11/1 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Østersøkonventionen åbner i sin nuværende udformning i artikel 26, stk. 1, mulighed for »tiltrædelse af enhver anden stat, som er interesseret i at opfylde denne konventions mål og formål«. Der synes således ikke at være behov for at foreslå en ændring af konventionen for at muliggøre, at Estland, Letland og Litauen kan tiltræde konventionen og blive medlem heraf, idet Danmark anerkender de baltiske lande som selvstændige stater og finder, at de bør kunne blive medlemmer af relevante internationale organisationer, som de ønsker at tilslutte sig. Denne holdning har regeringen klart givet udtryk for ved adskillige lejligheder, og regeringen har arbejdet for, at andre lande, bl.a. de nordiske, indtager samme holdning.

Regeringen vil i overensstemmelse hermed støtte en eventuel anmodning fra de baltiske lande om medlemskab af Østersøkonventionen.

Det er dog en forudsætning for medlemskab, at vedkommende stater indbydes af alle de kontraherende parter. Dette indebærer, at alle Østersølande – også Sovjetunionen – skal være enige om (konsensusprincippet), at Østersøkonventionens medlemskreds udvides med de baltiske lande.

På denne baggrund kan man risikere snarere at skade end gavne de baltiske lande, hvis man på nuværende tidspunkt rejser sagen formelt i forhold til medlemmerne af Østersøkonventionen.

Jeg kan oplyse, at jeg snarest med mine baltiske kolleger vil drøfte mulighederne for Baltikums deltagelse i det internationale miljøsarbejde, herunder Østersøkonventionen, om muligt allerede i forbindelse med et besøg i Baltikum, som er under planlægning.

Spm. nr. S 25

Til *trafikministeren* (7/1 91) af:

Karen Jespersen (S):

»Vil ministeren foranledige en undersøgelse af, hvor meget det vil koste at føre en eventuel motorvej og jernbane fra en fast forbindelse over Øresund til en boret tunnel under den bebyggede del af Amager, og i givet fald hvornår?«

Svar (11/1 91):

Trafikministeren (Ikast):

Jeg kan oplyse, at der som led i de tekniske undersøgelser vedrørende en fast forbindelse mellem København og Malmø indgår en vurdering af omkostningerne ved at anlægge jernbanen og motorvejen i borede tunneler under dele af strækningen over Amager.

Spm. nr. S 26

Til *trafikministeren* (7/1 91) af:

Karen Jespersen (S):

»Giver de anslåede beregninger over de øgede omkostninger til de faste anlæg på Amager i forbindelse med en fast forbindelse over Øresund anledning til overvejelser om alternative linjeføringer?«

Svar (11/1 91):

Trafikministeren (Ikast):

I spørgsmålet nævnes alternative linjeføringer uden nærmere præcisering af, hvad der skal forstås herved.

Idet jeg går ud fra, at der tænkes på alternativer til den såkaldte KM-forbindelse mellem Kastrup og Limhamn med tilsluttende vej- og baneanlæg og ikke blot på varianter af denne løsning, skal jeg oplyse, at der ikke foreligger noget grundlag for at inddrage spørgsmålet om sådanne alternativer i forhandlingerne om den faste forbindelse.

Spm. nr. S 27

Til *trafikministeren* (7/1 91) af:

Karen Jespersen (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke omstændigheder der gør de faste anlæg på Amager i forbindelse med en fast forbindelse over Øre-